

Sygnatura akt: V GC 1479/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 05 marca 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – J. M.

przeciwko – Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda J. M. kwotę 247,22 złotych (dwieście czterdzieści siedem złotych dwadzieścia dwa złote) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 13 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 489,55 złotych (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. zarządza zwrot pozwanemu kwoty 480,00 złotych (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet opinii biegłego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1479/17

UZASADNIENIE

Powód J. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. M. w B. wniósł w dniu 29 marca 2017r. o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 1.622,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 18 czerwca 2016r. pojazd poszkodowanego Z. K. marki C. (...) (segment kombivan/małe auto dostawcze) o nr rejestracyjnym (...) został uszkodzony na skutek wypadku komunikacyjnego. Sprawca wypadku był ubezpieczony przez pozwanego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Z uwagi na rozmiar szkody i brak możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu, poszkodowany w dniu 21 czerwca 2016r. wynajął od powoda samochód zastępczy marki F. (...) (segment kombivan/małe auto dostawcze). Samochodu zastępczego poszkodowany używał do czasu potrzebnego na zagospodarowanie pozostałości uszkodzonego pojazdu i otrzymanego odszkodowania z tytułu szkody całkowitej, tj. do dnia 6 lipca 2016r. Wynajem samochodu przez poszkodowanego uzasadniony był koniecznością korzystania z samochodu typu

kombivan (auto małe dostawcze) oraz brakiem innego pojazdu. Za wynajem pojazdu zastępczego, wynajmujący – powód – wystawił w ciężar poszkodowanego w dniu 6 lipca 2016r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.763,80 zł brutto, która obejmowała czynsz najmu wyliczony jako iloczyn dni, w których poszkodowany korzystał z samochodu zastępczego, czyli 16 dni oraz stawki czynszu najmu samochodu zastępczego za dzień w wysokości 180 zł netto plus 23 % podatku VAT (3.542,40 zł brutto) oraz koszty podstawienia i odbioru pojazdu w wysokości 221,40 zł brutto. W dniu 6 lipca 2016r. powód zawarł z poszkodowanym umowę cesji wierzytelności odszkodowania z ubezpieczenia OC, przysługującego poszkodowanemu od pozwanego. Pismem z dnia 6 lipca 2016r. powód zawiadomił pozwanego o cesji wierzytelności na powoda i wskazał pozwanemu rachunek do zapłaty należności z tytułu powstałych kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód przesłał pozwanemu także wymagane dokumenty do zapłaty odszkodowania na jego rzecz, tj. umowę cesji, umowę najmu, protokół przekazania i odbioru pojazdu zastępczego, fakturę za wynajem pojazdu zastępczego. W odpowiedzi pozwany zgodził się dobrowolnie zapłacić jedynie część kosztów najmu, tj. 2.141,50 zł. Pozwany uwzględnił jedynie w części roszczenie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.080 zł brutto oraz 61,50 zł brutto tytułem podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego. Pozwany nie kwestionował okresu najmu pojazdu zastępczego (t. 16 dni), a zweryfikował stawkę najmu pojazdu zastępczego ze stawki zastosowanej przez powoda 180 zł netto za dobę do stawki 105,69 zł za dobę oraz zweryfikował koszty podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego z kwoty 180 zł netto do 50 zł netto. Pozwany wskazał, że poszkodowany otrzymał informację dotyczącą możliwości skorzystania z pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym, jednakże powód zaprzeczył aby pozwany przedstawił poszkodowanemu pełną i kompleksową ofertę najmu pojazdu. Dochodzona pozwem kwota 1.622,30 zł stanowi różnicę kwoty netto wymienionej w fakturze VAT nr (...) (3.763,80 zł) oraz kwoty faktycznie uiszczonej przez pozwanego (2.141,50 zł netto).

Do pozwu załączono decyzję pozwanego o przyznaniu powodowi odszkodowania w wysokości 2.141,50 zł z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego, dowód uiszczenia w dniu 20 lipca 2016r. kwoty 2.141,50 zł przez pozwanego na rzecz powoda, pismo powoda do pozwanego wzywające do zapłaty odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego, upoważnienie udzielone przez poszkodowanego powodowi, fakturę VAT na kwotę 3.763,80 zł, umowę wynajęcia samochodu, protokół wydania i odbioru samochodu, umowę przelewu wierzytelności, oświadczenie poszkodowanego, zawiadomienie pozwanego o przelewie wierzytelności i oferty wypożyczalni.

W dniu 16 kwietnia 2017r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 1332/17 którym orzekła zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania. Wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach szkody, zeznań świadka – poszkodowanego Z. K. i opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia średniej stawki najmu dla pojazdu marki C. (...) lub równoważnego segmentu, do którego zalicza się uszkodzony pojazd na terenie zamieszkania poszkodowanego w czerwcu 2016r. Do sprzeciwu załączono akta szkody, w tym pismo pozwanego dotyczące zasad najmu pojazdu zastępczego i zwrotu kosztów oraz korespondencję mailową z (...) S.A. z dnia 19 lipca 2016r. w przedmiocie zapytania o cenę najmu pojazdu zastępczego z segmentu jak uszkodzony C. (...).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania pozwu. Podniósł również iż z regulaminu (...) S.A. w zakresie najmu pojazdu zastępczego wynikają mniej korzystne warunki najmu pojazdu zastępczego w porównaniu z warunkami (...) S.A. Powód podniósł również, że w piśmie pozwanego do poszkodowanego z dnia 21 czerwca 2016r. brak jest informacji o zasadach najmu pojazdu zastępczego, w tym o niezwłocznym bezkosztowym podstawieniu auta zastępczego, istotnych warunkach umownych najmu oraz akceptowanej stawce najmu w wysokości 130 zł brutto za dobę. Powód zaprzeczył aby stawka powoda za najem pojazdu zastępczego dla poszkodowanego była zawyżona w stosunku do średnich cen za tego typu usługi na rynku lokalnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2016r. przy ulicy (...) w K. doszło do zdarzenia w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód Z. C. B. nr rej (...). Gdy dojeżdżał do sygnalizacji świetlnej na skrzyżowaniu zwolnił, podobnie jak samochody jadące przed nim. Jadący za nim samochód nie zdążył jednak wyhamować i uderzył w tył jego samochodu, który z kolei uderzył w samochody stojące przed nim. Była to nieduża prędkość, jednakże nastąpiły poważne szkody. Samochód nadawał się do kasacji. Wezwano Policję na miejsce zdarzenia, która stwierdziła wyłączną winę kierowcy jadącego za Z. K.. Zabrano mu wówczas dowód rejestracyjny. Wezwano również pomoc drogową, która odholowała pojazd do miejsca zamieszkania właściciela pojazdu do B.. Poszkodowany został wówczas poinformowany, że może otrzymać samochód zastępczy z firmy, której oddział znajduje się w O.. Od razu przystał na tę propozycję ponieważ mógł jeździć samochodem za darmo. Wynajął samochód marki F.. Poszkodowany zgłosił szkodę w siedzibie pozwanego w K.. Mogła być wówczas rozmowa na temat samochodu zastępczego, ale Z. K. oświadczył, że samochód zastępczy już ma. Rzecznik pozwanego przyjechał do poszkodowanego i po oględzinach stwierdził że samochodu nie opłaca się naprawiać. Samochód był wyprodukowany w 2003r. Korespondencja od pozwanego w sprawie pojazdu zastępczego została wysłana na adres rodziców poszkodowanego, gdzie poszkodowany również odbierał korespondencję. Przy zgłoszeniu szkody podał jednak swój adres w B.. W dniu zdarzenia miał dwa samochody, jednak drugi miał uszkodzone sprzęgło, które zostało naprawione gdy poszkodowany otrzymał ubezpieczenie. Z. K. jest z zawodu kierowcą mechanikiem.

Dowód: zeznania świadka Z. K. (00:07:27 – 00:29:09

minuta rozprawy z dnia 6.11.2017r.)

Z. K. zawarł w dniu 21 czerwca 2016r. z powodem umowę wynajęcia samochodu nr (...). Przedmiotem umowy był samochód marki F. (...) nr rej. (...). W § 2 umowy wskazano, że okres wynajmu wskazany jest w protokole wydania i odbioru samochodu stanowiącego integralną część umowy.

W § 3 umowy wskazano cenę wynajmu za każdy rozpoczęty dzień w wysokości 180 zł netto.

Dowód: umowa wynajęcia samochodu nr (...) z 21.06.2016r. (k. 16 akt)

Wynajmowany samochód został wydany najemcy w dniu 21 czerwca 2016r. a zwrócony w dniu 6 lipca 2016r.

Dowód: protokół wydania i odbioru samochodu (k. 17 - 18 akt)

W dniu 6 lipca 2016r. powód wystawił wobec Z. K. fakturę VAT nr (...) z tytułu najmu pojazdu F. (...) o nr rej (...) zgodnie z umową z dnia 21.06.2016r. o nr (...) w okresie od 21.06.2016 – 6.07.2016 kwota brutto 3.542,40 zł i z tytułu usługi podstawienia i odebrania pojazdu zastępczego 250 km od siedziby firmy do klienta 221,40 zł, łącznie na kwotę 3.763,80 zł brutto płatną w terminie 14 dni od daty otrzymania.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 6.07.2016r. (k. 14 akt)

W dniu 6 lipca 2016r. Z. K., zwany cedentem i powód zawarli umowę przelewu wierzytelności nr (...), zgodnie z którą cedent przelał na rzecz powoda wierzytelność wynikająca z umowy wynajmu samochodu zastępczego nr (...) z dnia 21 czerwca 2016r. i wystawionej na tej podstawie przez powoda faktury VAT nr (...) z dnia 6 lipca 2016r. celem zaspokojenia wierzytelności powoda z tytułu wynajmu samochodu zastępczego w okresie od 21 czerwca 2016r. do 6 lipca 2016r. Cedent złożył oświadczenie, że auto zastępcze wypożyczył na okres likwidacji szkody powstałej w dniu 18 czerwca 2016r. w jego pojeździe marki C. (...) o nr rej (...). (...) otrzymał bez wpłacania kaucji, bez limitu kilometrów i udziału własnego przy ewentualnej szkodzie i przy możliwości wyjazdu za granicę bez dodatkowych opłat. W tym samym dniu Z. K. powiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności (k. 21 akt)

Dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) (k. 19 akt),

oświadczenie Z. K. (k. 20 akt), powiadomienie

pozwanego o przelewie wierzytelności (k. 21 akt)

Z. K. upoważnił powoda do rozliczenia w ramach szkody komunikacyjnej konieczności wynajęcia samochodu zastępczego w postępowaniu przed Towarzystwem (...) - przed pozwanym. Jednocześnie upoważnił powoda do załatwienia wszystkich spraw formalnych i wyraził zgodę na udzielanie informacji na temat likwidacji szkody rzeczowej. Upoważnił do odbioru kwoty przysługującej z wynajmem samochodu zastępczego w oparciu o umowę wynajmu nr (...) z 21.06.2016r.

Dowód: upoważnienie z 6.07.2016r. (k. 13 akt)

W dniu 6 lipca 2016r. powód zgłosił pozwanemu do rozliczenia swoje roszczenie wynikające z umowy wynajmu samochodu nr (...) z 21.06.2016r. oraz wystawionej faktury VAT nr (...) z 6 lipca 2016r. tytułem wynajęcia samochodu zastępczego w związku w uszkodzeniu pojazdu cedenta w zdarzeniu drogowym z dnia 18 czerwca 2016r. i zarejestrowaniem szkody u pozwanego pod numerem 711/16/33/28.

Dowód: pismo powoda z dnia 6.07.2016r. (k. 11 – 12 akt)

W dniu 19 lipca 2016r. pozwany w piśmie skierowanym do powoda przyznał odszkodowanie z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.141,50 zł. W piśmie wyjaśniono, że wysokość odszkodowania ustalono na podstawie przedłożonej faktury VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego po weryfikacji. Zweryfikowano dzienną stawkę ze 180 zł na 105,69 zł netto oraz stawkę za podstawienie i odbiór pojazdu ze 180 zł na 50 zł netto. Wskazano również, że w piśmie z dnia 21 czerwca 2016r. poszkodowany otrzymał informację dotyczącą możliwości skorzystania z pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z (...) oraz o warunkach uznania kosztów wynajmu w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z 19.07.2016r. (k. 9 akt)

W dniu 20 lipca 2016r. pozwany przelał na rachunek powoda kwotę 2.141,50 zł z tytułu szkody 711/16/33/28, szkoda w pojeździe C. (...).

Dowód: potwierdzenie operacji z 20.07.2016r. (k. 10 akt)

Pojazd należy do segmentu kombivan. Na terenie K. i okolic średnia dobową stawka najmu pojazdu zastępczego w czerwcu 2016r. wynosiła 154,62 zł brutto, a nie uwzględniając w obliczeniach dwóch podmiotów oferujących najem po najwyższej i najniższej cenie 152,82 zł brutto. Przyjmując łączny czas najmu pojazdu na okres 16 dni oraz koszty związane z dostarczeniem pojazdu zastępczego z segmentu kombivan w okresie czerwca 2016r. na terenie K., średni sumaryczny koszt najmu w/w pojazdu wynosił 2.388,72 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego P. L. (k. 160 – 180 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka Z. K. oraz opinii biegłego sądowego P. L..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określoną w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu,

wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W toku likwidacji szkody pozwany uznał zasadność wynajmu pojazdu zastępczego i nie kwestionował konieczności najmu przez okres 16 dni. Zweryfikował jedynie wysokość stawki dziennej za najem ze 180 zł netto na 105,69 zł netto oraz stawkę za podstawienie i odbiór pojazdu ze 180 zł na 50 zł netto. Wyplacono powodowi łącznie kwotę 2.141,50 zł.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Stawka najmu ustalona przez powoda okazała się jednak stawką zawyżoną. Wynosiła ona 180 zł netto za dobę, czyli 221 zł brutto i przekraczała znacznie nawet najwyższą stawkę na terenie K. i okolic.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

W przedmiotowej sprawie poszkodowany skorzystał z oferty powoda, który stosował zawyżone stawki najmu w stosunku do wypożyczalni funkcjonujących na terenie K. i okolic. W tym zakresie pozwany nie powinien ponosić odpowiedzialności za szkodę. Obowiązkiem poszkodowanego było skorzystanie z wypożyczalni samochodów znajdującej się w najbliższej okolicy jego zamieszkania aby nie powiększać kosztów. Nie można jednak żądać od poszkodowanego aby wyszukiwał wypożyczalnię najtańszą. Nie ma też uzasadnienia przyjęcie, że poszkodowany mógł skorzystać z oferty najdroższej. Skoro tego nie uczynił, nie można zobowiązywać pozwanego do wypłaty odszkodowania według najwyższej stawki wypożyczalni w najbliższej okolicy. Poszkodowany nie zachował się lojalnie wobec ubezpieczyciela zawierając umowę z powodem. Skoro jednak nie jest znana stawka najmu, którą poszkodowany mógłby płacić, gdyby zawarł umowę z wypożyczalnią z K. lub okolic, zasadnym jest przyjęcie wyliczenia średniego kosztu najmu, obejmującego również dostarczenie i odbiór pojazdy. W ślad za opinią biegłego Sąd przyjął, że średni koszt najmu wynosił 2.388,72 zł.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec poszkodowanej M. M..

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił powództwo w części stanowiącej różnicę pomiędzy wyliczonym średnim kosztem najmu a odszkodowaniem wypłaconym powodowi przez pozwanego w kwocie 2.141,50 zł. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania, wobec częściowego tylko uwzględnienia żądań powoda, Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 88 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 1.020 zł oraz wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r., poz. 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw po 917 zł. Łącznie koszty postępowania wyniosły 2.936 zł. Powód wygrał proces w 15,24 %, powinien więc ponieść 84,76% wszystkich kosztów. Pozwany powinien ponieść kwotę 447,45 zł kosztów (2.936 zł x 15,24%), a poniósł 1.937 zł (zaliczka na wynagrodzenie biegłego i wynagrodzenie pełnomocnika). Różnica tych kwot podlegała zwrotowi od powoda.

Sąd z urzędu zwrócił pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki na wynagrodzenie biegłego w wysokości 480 zł.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś